

บทที่ 9

ภาษีศุลกากร

1. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อศึกษาบทนี้แล้วนักศึกษาสามารถ

1. อธิบายหลักการและเหตุผลของการจัดเก็บภาษีศุลกากรได้
2. อธิบายวิธีการจัดเก็บภาษีศุลกากร และข้อดีข้อเสียของการจัดเก็บภาษีศุลกากรแต่ละวิธีได้
3. อธิบายระบบพิทักษ์การจัดเก็บภาษีศุลกากรได้
4. อธิบายระบบการจำแนกประเภทสินค้า และระบบพิทักษ์อัตราภาษีศุลกากรของไทยได้
5. อธิบายผลของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่มีต่อการจัดเก็บภาษีศุลกากรได้

2. สรุปเนื้อหา

2.1 หลักการและเหตุผลของการจัดเก็บภาษีศุลกากร

โดยทั่วไปวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีศุลกากร จำแนกได้ 4 ประการดังนี้

1. เพื่อเป็นแหล่งรายได้ของรัฐบาล
2. เพื่อรักษาเสถียรภาพภายนอกของระบบเศรษฐกิจ
3. เพื่อปกป้องคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศ
4. เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษาเสถียรภาพราคาของผู้ผลิต และควบคุมกำไร

ส่วนเกินจากผู้ส่งออก

2.2 วิธีการจัดเก็บภาษีศุลกากร

วิธีการจัดเก็บภาษีศุลกากรจำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ การจัดเก็บตามสภาพ (specific tariffs) การจัดเก็บตามมูลค่า (ad valorem tariffs) และการจัดเก็บแบบผสม (mixed tariffs)

พิกัดอัตราอากรตามสภาพจะเรียกเก็บอากรต่อหน่วยทางกายภาพของสินค้าที่นำเข้าส่งออก ส่วนพิกัดอัตราอากรตามมูลค่าจะกำหนดอัตราเป็นร้อยละของราคาสินค้า ในกรณีการนำเข้าจะใช้ราคา C.I.F. เป็นฐานในการคำนวณภาษี ส่วนในกรณีการส่งออกจะใช้ราคา F.O.B. อย่างไรก็ตาม เพื่ออำนวยความสะดวกทางการคลัง การกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรมักจะใช้วิธีการจัดเก็บแบบผสม เมื่อกำหนดภาษีแล้ววิธีใดให้ภาษีสูงกว่าให้ใช้วิธีนั้น

2.3 พิกัดอัตราศุลกากร

พิกัดอัตราศุลกากร หมายถึง อัตราที่กำหนดโดยกฎหมายให้จัดเก็บภาษีอากรสำหรับสินค้าเข้าและสินค้าออก

โดยทั่วไปโครงสร้างพิกัดอัตราศุลกากรที่ประเทศต่าง ๆ ใช้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีจากการติดต่อค้าขายระหว่างประเทศ แบ่งออกได้ 2 ระบบ คือ ระบบพิกัดอัตราเดี่ยว (single column tariffs) และ ระบบพิกัดอัตราซ้อน (multiple column tariffs)

2.3.1 ระบบพิกัดอัตราเดี่ยว

เป็นระบบที่กำหนดอัตราอากรเพื่อเรียกเก็บจากการนำเข้าสินค้า หรือ การส่งออกสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งไว้เพียงอัตราเดียว ไม่ว่าสินค้านั้นจะนำเข้ามาจากประเทศใด หรือ ส่งออกไปยังประเทศใด

2.3.2 ระบบพิกัดอัตราซ้อน

เป็นระบบที่กำหนดอัตราอากรเพื่อเรียกเก็บภาษีจากการติดต่อทางการค้าระหว่างประเทศจากสินค้าใดสินค้านึงหลายอัตรา กล่าวคือ จะมีอัตราสำหรับใช้ทั่วไปอัตราหนึ่ง และมีอัตราที่เรียกเก็บต่ำกว่าหรือสูงกว่าอัตราทั่วไปอีกอัตราหนึ่ง โดยที่ อัตราที่เรียกเก็บต่ำกว่าอัตราทั่วไปจะใช้เรียกเก็บเฉพาะสินค้านำเข้าจากประเทศที่ได้รับการอนุเคราะห์ผ่อนปรน ส่วนอัตราที่เรียกเก็บสูงกว่าอัตราทั่วไปจะใช้เพื่อตอบโต้ทางการค้ากับบางประเทศที่มี

การอุดหนุนการส่งออกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น (1) การให้สินเชื่อเพื่อการส่งออก(export packing credit) ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาด (2) การชดเชยภาษีสำหรับสินค้าส่งออก(tax certificates for exports) โดยผู้ส่งออกได้รับการชดเชยภาษีนำเข้าวัตถุดิบที่ผลิตเพื่อส่งออก ด้วยการกำหนดอัตราที่ชดเชยให้สูงกว่าอัตราที่ได้จ่ายไปจริง (over-rebate rate) (3) การลดหรือยกเว้นภาษีภายใต้โครงการส่งเสริมการลงทุนด้วยการยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร หรือการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (4) การให้ผู้ส่งออกหักค่าใช้จ่ายด้านการตลาดและการโฆษณาในต่างประเทศได้เป็นสองเท่า หรือ (5) การลดค่ากระแสไฟฟ้าให้แก่ผู้ผลิตสินค้าส่งออก เป็นต้น

2.4 ระบบการจำแนกสินค้า

การจำแนกประเภทสินค้าเพื่อใช้ในการกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรจำแนกได้ 3 ระบบคือ

ประการแรก ระบบการจำแนกประเภทแบบคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร หรือ ระบบ CCCN (Customs Co-Operation Council Nomenclature)

ประการที่สอง ระบบการจำแนกประเภทแบบมาตรฐานระหว่างประเทศ หรือ ระบบ SITC (Standard International Trade Classification)

ประการที่สาม ระบบการจำแนกประเภทแบบฮาร์โมนิซ์เพื่อการจำแนกประเภทสินค้าและกำหนดรหัสสินค้า (Harmonized Commodity Description And Coding System) หรือเรียกโดยย่อว่า ระบบฮาร์โมนิซ์ (Harmonized System-HS)

2.4.1 ระบบการจำแนกประเภทสินค้าแบบคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร

การจำแนกประเภทสินค้าตามระบบ CCCN นั้น หลังจากแบ่งสินค้าออกเป็นหมวดและตอนแล้ว ในการจัดแบ่งประเภทพิกัดจะใช้ตัวเลขรหัส 4 หลัก ถ้าจะแบ่งประเภทพิกัดให้ย่อยลงไปอีกจะใช้ตัวอักษร ก ข หรือ ค ตามหลังตัวเลขรหัส 4 ตัวที่ใช้แบ่งประเภทพิกัด ตัวอย่างเช่น ในการจำแนกประเภทสินค้าชนิดหนึ่ง สมมุติ สุกร ก็จะใช้ตัวเลขรหัส 4

หลัก คือ 0103 ถ้าจะแบ่งประเภทพิศัยย่อยลงไปอีก จะแบ่งเป็น 0103 ก สุกรมีชีวิตสำหรับทำพันธุ์ 0103 ข สุกรมีชีวิตสำหรับบริโภค เป็นต้น (ดูตารางที่ 9-1 ประกอบ)

2.4.2 ระบบการจำแนกประเภทสินค้าแบบมาตรฐานระหว่างประเทศ

การจำแนกประเภทสินค้าตามระบบ SITC นั้น หลังจากแบ่งประเภทสินค้าออกเป็นหมวดและตอนแล้ว ในการจัดระบบเพื่อจำแนกประเภทพิศัยจะใช้ตัวเลขรหัส 5 หลัก และถ้าจะแบ่งประเภทพิศัยย่อยลงไปอีกจะใช้ขีด (-) แล้วตามด้วยตัวเลข 2 หลัก ตัวอย่างเช่น ประเภทพิศัยสินค้าสุกรมีชีวิต จะกำหนดรหัสเป็น 00150 เมื่อแบ่งเป็น ประเภทพิศัยย่อย สุกรสำหรับทำพันธุ์ จะกำหนดรหัสเป็น 00150-01 หรือสุกรอื่นๆ จะกำหนดเป็น 00150-09 เป็นต้น (ดูตารางที่ 9- 1 ประกอบ)

2.4.3 ระบบการจำแนกประเภทสินค้าแบบฮาร์โมนไนซ์

การจำแนกประเภทสินค้าตามระบบฮาร์โมนไนซ์ เป็นระบบการจำแนกสินค้าอันประกอบด้วย ประเภท ประเภทย่อย รหัสของประเภทย่อยที่เกี่ยวข้อง หมายเหตุของหมวดตอนและประเภทย่อย และหลักเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการตีความระบบฮาร์โมนไนซ์ ในการจัดระบบเพื่อจำแนกประเภทพิศัยจะใช้ตัวเลขรหัส 4 หลัก ประเภทพิศัยย่อยจะใช้ตัวเลขรหัส 5 หลัก หรือ 6 หลัก และรหัสของประเภทย่อยที่เกี่ยวข้องจะใช้ตัวเลขรหัส 7หลัก ตัวอย่างเช่น ประเภทพิศัยของสินค้าผลิตภัณฑ์นมชนิดนมและครีมที่ไม่ทำให้เข้มข้นและไม่เติมน้ำตาลจะแทนด้วยตัวเลข 04.01 ตัวเลข 2 ตัวแรกหมายถึง ตอนที่ 4 ส่วนตัวเลขสองตัวหลังหมายถึงชนิดสินค้า ประเภทพิศัยย่อย จะแทนด้วย 0401.10 หรือ 0401.20 ขึ้นอยู่กับชนิดสินค้าที่จะจำแนกประเภทย่อย เป็นต้น (ดูตารางที่ 9- 2 ประกอบ)

ตารางที่ 9-1 ตัวอย่างรหัสสถิติสินค้าขาเข้าขาออกของประเทศไทยตามระบบ CCCN
เปรียบเทียบกับระบบ SITC

พิกัด ประเภทที่	รายการ	รหัส			
		CCCN	รายการ	หน่วย	SITC/R2
01.01	หมวด 1 สัตว์มีชีวิต ผลิตภัณฑ์จาก สัตว์ ตอนที่ 1 สัตว์มีชีวิต ม้า ลา ล่อ มีชีวิต				
	ก. ม้า	0101.11	สำหรับทำ พันธุ์	43	00150-10
01.02	ข. อื่นๆ	0101.19	อื่นๆ	43	00150-09
	(1) สำหรับทำพันธุ์	0101.21		43	00150-1 1
	(2) อื่นๆ	0101.29		43	00150-19
	โค กระบือ มีชีวิต				
01.03	ก. สำหรับทำพันธุ์	0102.11	โคผู้โคเมีย	43	00111-01
		0102.12	กระบือ	43	00111-02
	ข. อื่นๆ	0102.21	โคผู้โคเมีย	43	00119-01
		0102.22	กระบือ	43	00119-02
๑๓๓	สุกร มีชีวิต				
	ก. สำหรับทำพันธุ์	0103.10		43	00130-01
	ข. อื่นๆ	0103.20		43	00130-02
๑๓๓	๑๓๓	๑๓๓			๑๓๓

หมายเหตุ รหัสหน่วย มีหลายรหัส ในที่นี้ 'ส 43 = หัว (head)

ที่มา: กรมศุลกากร รหัสสถิติสินค้าขาเข้าขาออกของประเทศไทยตามระบบ CCCN เปรียบเทียบกับ
ระบบ SITC

ตารางที่ 9-2 ตัวอย่างการจำแนกพิกัดอัตราศุลกากรของประเทศไทยตามระบบฮาร์โมนไนซ์

หมวดที่ 1

สัตว์มีชีวิต ผลิตภัณฑ์จากสัตว์

หมายเหตุ

1. ข้อความในหมวดนี้ที่ระบุถึงตระกูลหรือชนิดของสัตว์ใดให้รวมถึงลูกของสัตว์ในตระกูลหรือชนิดนั้นด้วย เว้นแต่จะมีข้อความระบุไว้เป็นอย่างอื่น
2. ตลอดจนพิกัดอัตราศุลกากรนี้ข้อความใดที่ระบุผลิตภัณฑ์ที่“แห้ง” ให้คลุมถึงผลิตภัณฑ์ ที่แยกน้ำออก ระเหยน้ำออก หรือแช่แข็งแห้ง(ฟรีซไดรค์) เว้นแต่จะมีข้อความระบุไว้เป็นอย่างอื่น

ตอนที่ 4

ผลิตภัณฑ์นม ไข่สัตว์ปีก น้ำผึ้งธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่บริโภคได้ ซึ่งไม่ได้ระบุ หรือรวมไว้ที่อื่น

หมายเหตุ

1. คำว่า “นม” หมายถึง นมที่มีไขมันตามมาตรฐาน หรือนมที่เอามันเนยออกบางส่วนหรือทั้งหมด
2. ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการทำหางนม(เวย์) ให้เข้มข้นและเติมนมหรือมันเนยให้จัดเป็นเนยแข็งตามประเภทที่ 04.06 หากว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีลักษณะ 3 ประการ ดังต่อไปนี้
  - (ก) มีเนยแข็งตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไปโดยน้ำหนัก เมื่อคำนวณในสภาพแห้ง
  - (ข) มีสารแห้ง คาร์โบไฮเดรตร้อยละ 70 แต่ไม่เกินร้อยละ 85 โดยน้ำหนักและ
  - (ค) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ห่อ หรืออัดเป็นรูปแล้ว หรืออาจห่อ หรืออัดเป็นรูปได้

ประเภท	ประเภทย่อย	รหัสสถิติ	รายการ	อัตราอากร	
				ตามราคา (%)	ตามสภาพ
04.01	0401.10	001/kg	นมและครีมที่ไม่ทำให้เข้มข้นและเติมน้ำตาล หรือสารทำให้หวานอื่นๆ	40	
			- มีไขมันไม่เกินร้อยละ1 โดยน้ำหนัก		
	0401.20	003/kg	- มีไขมันเกินร้อยละ1 แต่ไม่เกินร้อยละ 6 โดยน้ำหนัก	40	
0402	0402.10	007/kg	นมและครีมที่ทำให้เข้มข้นหรือเติมน้ำตาลหรือสารหวานอื่นๆ -เป็นผงและเม็ดมีไขมันไม่เกินร้อยละ 1.5	25	

ที่มา: กรมศุลกากร พิกัดอัตราศุลกากรตามระบบฮาร์โมนไนซ์

2.5 พิกัดอัตราศุลกากรของไทย

ระบบพิกัดอัตราศุลกากรของไทยเป็นระบบพิกัดอัตราซ้อน โครงสร้างพิกัดอัตราศุลกากรของไทยที่ใช้ปฏิบัติจกเก็บอยู่ในปัจจุบันดังนี้

2.5.1 พิกัดอัตราอากรขาเข้า

โครงสร้างพิกัดอัตราอากรขาเข้าในปัจจุบันมีอัตราตามราคาถึง 39 อัตราและอัตราตามสภาพอีกเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม เพื่อให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจยุคใหม่ที่ต้องลดการคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศลงเพื่อสร้างความเป็นธรรมระหว่างกิจการขนาดเล็กหรือกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนกับกิจการขนาดใหญ่ และเพื่อลดความยุ่งยากในการตีความ รวมทั้งระบบการค้าของโลกมีแนวโน้มเปิดเสรีมากขึ้น ทำให้กระทรวงการคลังมีแนวนโยบายปฏิรูปโครงสร้างภาษีศุลกากรให้เหลือเพียง 6 อัตราและอัตราพิเศษสำหรับรถยนต์อีก 2 อัตรา ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2537 เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2538 โดยมีระยะเวลาดำเนินการเข้าสู่เป้าหมาย 5 - 10 ปี

โครงสร้างภาษีศุลกากรเมื่อปรับเข้าสู่เป้าหมายแล้ว จำแนกได้ดังนี้ (ดูตารางที่ 9-3 ประกอบ)

1. อัตราร้อยละ 0 สำหรับสินค้าที่รัฐบาลไม่มีนโยบายเก็บภาษีอากร เช่น พลังงานไฟฟ้า ปุ๋ย พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ วัคซีน อยุวะเทียม เครื่องมือทางการแพทย์ อุปกรณ์เครื่องใช้สำหรับคนพิการ เป็นต้น
2. อัตราร้อยละ 1 สำหรับวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ที่ใกล้ชิดวัตถุดิบ สินแร่ต่างๆ พาหนะขนส่งระหว่างประเทศ และชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์
3. อัตราร้อยละ 5 สำหรับผลิตภัณฑ์ขั้นต้นของอุตสาหกรรม และสินค้าทุน
4. อัตราร้อยละ 10 สำหรับผลิตภัณฑ์ขั้นกลางหรือสินค้ากึ่งสำเร็จรูป
5. อัตราร้อยละ 20 สำหรับสินค้าสำเร็จรูปที่ส่วนใหญ่สามารถนำไปบริโภคได้โดยตรง

6. อัตราร้อยละ 30 สำหรับสินค้าที่มีนโยบายให้ความคุ้มครองเป็นพิเศษ (ส่วนใหญ่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือย และสินค้าที่รัฐบาลส่งเสริมการผลิตภายในประเทศ)

7. อัตราพิเศษสำหรับรถยนต์นั่งสำเร็จรูป 2 อัตรา คือ อัตราร้อยละ 42 สำหรับรถยนต์นั่งขนาดไม่เกิน 2,400 ซีซี และอัตราร้อยละ 68.5 สำหรับรถยนต์นั่งที่มีขนาดเกิน 2,400 ซีซี

2.5.2 พิกัดอัตราอากรขาออก

ตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ.2530 จำแนกประเภทพิกัดอัตราอากรขาออกของสินค้าออกเป็น 8 ประเภทดังนี้

ประเภทที่ 1 ข้าวเจ้า ข้าวเหนียว ไม่ว่าจะเป็นข้าวเปลือก ข้าวขาว ข้าวกล้อง ข้าวหนึ่ง ปลายข้าว หรือรำ

ประเภทที่ 2 เศษ โลหะทุกชนิด

ประเภทที่ 3 หนังสือ และน้งกระปือแห้งไม่ว่าคิบหรือฟอกแล้ว

ประเภทที่ 4 ยางของค้ันยางตระกูลอีเวีย ไม่ว่าจะเป็นยางแผ่น ยางแท้ง เศษยาง ยางก้อัน น้ายาง หรือจี้ยางจากค้ันยาง ยางปนคิินหรือปนเปลือกค้ันยาง รวมทั้งยางในลักษณะอื่นซึ่งยังอยู่ในสภาพวัตถุคิิบ

ประเภทที่ 5 ไม้ ไม้แปรรูปและของที่ทำด้วยไม้

ประเภทที่ 6 เส้นไหมคิิบที่ยังไมได้คิิเกลสิยว เส้นด้ายที่ทำด้วยไหม จีไหมหรือเศษไหม

ประเภทที่ 7 ปลาบ่นหรือปลาอบแห้งที่ยังมิได้ป่นอันไม่เหมาะสมสำหรับเป็นอาหารมนุษย์

ประเภทที่ 8 ของซึ่งมิได้ระบุไว้หรือรวมไว้ในประเภทอื่นใด

การจ้ดเก็บภาษีศุลกากรจากสินค้าส่งออกตามที่ได้กำหนดไว้ทั้ง 8 ประเภทดังกล่าว ปัจจุบันยังคงจ้ดเก็บอากรขาออกจากสินค้าที่ส่งออกเพียง 2 ประเภทเท่านั้น คือ ไม้และน้งคิิบ ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมการส่งออกและลดภาระภาษีที่แท้จริง (economic incidence) ให้แก่เกษตรกร

3. แนวคำถามแบบอธิบายความหมายของคำ

1. พิกัดอัตราเดี่ยว(single column tariffs).....
.....
2. พิกัดอัตราซ้อน(multiple column tariffs).....
.....
3. ระบบคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร(CCN).....
.....
4. ระบบมาตรฐานการค้าระหว่างประเทศ(SITC).....
.....
5. ระบบฮาร์โมนไนซ์(HS).....
.....
6. เขตการค้าเสรีอาเซียน(AFTA).....
.....
7. องค์การการค้าโลก(WTO).....
.....
8. การประเมินราคาศุลกากร(customs valuation).....
.....

4. แนวคำถามแบบอัตนัย

- 1.วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีศุลกากรมี 4 ประการ อะไรบ้าง จงอธิบาย
2. ระบบพิกัดอัตราเดี่ยวและระบบพิกัดอัตราซ้อนแตกต่างกันอย่างไร
3. การจัดเก็บภาษีศุลกากรของไทยเป็นระบบพิกัดอัตราเดี่ยวและระบบพิกัดอัตราซ้อน เพราะเหตุใด จงอธิบาย
4. ระบบการจำแนกประเภทสินค้ามี 3 ระบบ อะไรบ้าง แตกต่างกันอย่างไร จงอธิบาย

5. การลดพิกัดอัตราศุลกากรลงตามภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศส่งผลต่อ รายได้ภาษี
ของรัฐบาล ผู้ผลิต และผู้บริโภคในประเทศอย่างไรบ้าง จงอธิบาย

6. ระบบการประเมินราคาศุลกากรแบบ positive system และ notional system แตกต่าง
กันอย่างไร จงอธิบาย

หนังสืออ่านประกอบบทที่ 9

การค้าพหุภาคี, กอง. “เขตการค้าเสรีอาเซียน” วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์ ปีที่ 24
ฉบับที่ 242 (กรกฎาคม - สิงหาคม 2536) หน้า 6 - 14

การค้าพหุภาคี, กอง. “บทบาทของแกตต์ในการค้าโลก” วารสารศุลกากร ปีที่ 6 ฉบับที่
40 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2537) หน้า 14 - 60

ธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ “โครงสร้างภาษีศุลกากรในทศวรรษหน้า” บทปาฐกถาของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เนื่องในโอกาสครบรอบ 120 ปี กรมศุลกากร เมื่อวันที่ 5
กรกฎาคม 2537 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ วารสารศุลกากร ปีที่ 6 ฉบับที่ 44
(กันยายน - ตุลาคม 2537) หน้า 12 - 15

แผนงาน, กอง “การนำระบบ เอ ที เอ คาร์เนต มาใช้ในงานศุลกากร” วารสารศุลกากร
ปีที่ 7 ฉบับที่ 46 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2538) หน้า 34 - 55

ภานุวัฒน์ เหลืองวิไล “ภาษีตอบโต้การอุดหนุนการส่งออก” สรรพากรสาส์น ปีที่ 40
ฉบับที่ 10 (ตุลาคม 2536) หน้า 3 - 20

รพี อสัมภินพงศ์ “พันธะระหว่างประเทศที่มีผลต่องานศุลกากรในอนาคต” วารสาร
ศุลกากร ปีที่ 6 ฉบับที่ 42 (พฤษภาคม - มิถุนายน 2537) หน้า 38 - 68

สตีลย์ ลิมพงษ์พันธุ์ “กฎหมายราคาเกดต์” วารสารศุลกากร ปีที่ 6 ฉบับที่ 40 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2537) หน้า 9 - 13

สันติ ครองสิทธิ์เดช “ความรู้เกี่ยวกับระบบราคาสากล” วารสารศุลกากร ปีที่ 6 ฉบับที่ 35 (มีนาคม - เมษายน 2536) หน้า 13 - 15

ศุลกากร, กรม รหัสสถิติสินค้าขาเข้าขาออกของประเทศไทยตามระบบ CCCN เปรียบเทียบกับระบบ SITC กรุงเทพฯ ฯ: กระทรวงการคลัง (ไม่ระบุปีที่พิมพ์)

ศุลกากร, กรม พิกัดอัตราศุลกากร กรุงเทพฯ ฯ: กระทรวงการคลัง 2531

ศุลกากร, กรม พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2534

ศุลกากร, กรม 120 ปีกรมศุลกากร กรุงเทพฯ ฯ: กระทรวงการคลัง 2537

ศุลกากร, กรม “แผนการดำเนินงานกรมศุลกากรในปี 2537” วารสารศุลกากร ปีที่ 6 ฉบับที่ 41 (มีนาคม - เมษายน 2537) หน้า 44 - 56

อาจ มนัสศิริเพ็ญ “โครงสร้างภาษีศุลกากรในทศวรรษหน้า” วารสารศุลกากร ปีที่ 6 ฉบับที่ 44 (กันยายน - ตุลาคม 2537) หน้า 16 - 20

เอนก เรียรถาวร เศรษฐศาสตร์ภาษีอากร 2 กรุงเทพฯ ฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2533

Asher, Mukul G. "Lesson from Tax Reform in The Asia-Pacific Region" **Asian development Review** Vol. 10 No.2 1992,124 - 143 .

Due, John F. " Custom duties in Developing Countries" in **Reading on Taxation in Developing Countries** Richard M. Bird & Oliver Oldman (eds.) London : The John Hopkins Uni. Press. 1975, pp. 176 - 185.

Yarbrough, Beth V. & Roberth M. yarbrough. **The World Economy : Trade and Finance (3rd ed.)** New York : The Dryden Press. 1994, Chapter 6, pp.171 -213 .
